

Sygn. akt VII U 2436/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Maria Ołtarzewska

Protokolant: st.sekr.sądowy Alicja Jarzyna

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2013 r. w Gdańsku

sprawy K. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania K. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 20 lipca 2012r. nr (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonej K. D. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 sierpnia 2012r. na okres 18 miesięcy i stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nie ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VII U 2436/12

UZASADNIENIE

Ubezpieczona K. D. w odwołaniu wniosła o przyznanie jej prawa do renty wskazując, że od 21 lat leczy się z powodu cukrzycy, a stan jej zdrowia nie poprawił się i w dalszym ciągu nie pozwala jej na podjęcie pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o jego oddalenie podnosząc, iż decyzją z dnia 20.07.2012r. pozwany odmówił ubezpieczonej prawa do renty, gdyż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 17.07.2012r. ustaliła, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Wskazał, że decyzja została wydana zgodnie z treścią art. 61 w związku z art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Pozwany podał też, że do dnia 31.07.2012 r. ubezpieczona była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona ur. (...), wykonywał pracę na stanowiskach: gońca, robotnika ogrodniczego, pomocy piekarskiej, pomocy kuchennej, robotnika terenów zielonych, tkacza, plecionkarza, dziewiarza.

Od dnia 26 marca 1992r. ubezpieczona była uprawniona do renty inwalidzkiej 3 grupy inwalidów. W okresie od 01 lutego 1999r. do 28 lutego 2002r. pobierała rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, a od 01 marca 2002r. do 31 lipca 2012r. pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy przyznawaną okresowo.

Początkowo niezdolność ubezpieczonej do pracy spowodowana była cukrzycą insulinozależną. Z biegiem lat dodatkowo rozpoznawano w postępowaniu orzeczniczym: retinopatię cukrzycową, miażdżycę kończyn dolnych, obserwację w kierunku choroby wieńcowej, nadciśnienie tętnicze, chorobę wieńcową stabilną, cechy polineuropatii cukrzycowej.

W dniu 23 maja 2012 r. ubezpieczona wystąpiła do pozwanego z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres, w związku z czym skierowana została na badanie do Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 21 czerwca 2012 roku stwierdził, że nie jest ona niezdolna do wykonywania pracy.

Od powyższego orzeczenia ubezpieczona złożyła sprzeciw - w związku z czym skierowana została do Komisji Lekarskiej ZUS, która w orzeczeniu z dnia 17 lipca 2012 r. – po konsultacji diabetologa – uznała ubezpieczoną za zdolną do pracy.

Decyzją z dnia 20 lipca 2012r. pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Od powyższej decyzji ubezpieczona odwołała się w niniejszej sprawie. / akta rentowe ubezpieczonej/

Na podstawie opinii biegłych lekarzy sądowych specjalistów: neurologa-rehabilitanta (k.23-24), ortopedy (k.39-40) i okulisty (k.49) Sąd ustalił, że rozpoznane przez tych biegłych u ubezpieczonej schorzenia:

- zawroty głowy w wywiadzie,
- zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa i stawów bez powikłań neurologicznych,
- retinopatia cukrzycowa obu oczu – nie powodują jej niezdolności do pracy.

Natomiast w oparciu o opinie biegłych: kardiologa (k.46-47) i internisty (k.54-55) Sąd ustalił, iż rozpoznane:

- nadciśnienie tętnicze z zajęciem serca,
- przewlekła choroba wieńcowa,
- niewydolność krążenia II st NYHA,
- cukrzyca typ 2 w leczeniu skojarzonym – powodują nadal częściową niezdolność ubezpieczonej do pracy na okres 18 miesięcy.

W uzasadnieniu opinii biegły kardiolog wskazał, że ubezpieczona ma dość wyraźną nietolerancję wysiłku, wskazującą na niewydolność krążenia. W badaniu echokardiograficznym stwierdzono zajęcie serca typowe dla nadciśnienia tętniczego, czyli przerost lewej komory.

Biegła internista podała w uzasadnieniu opinii, że u ubezpieczonej w ostatnim roku wystąpiło złe wyrównanie metaboliczne cukrzycy i z tego powodu była ona dwukrotnie hospitalizowana (na przełomie sierpnia i września 2012r. i w styczniu 2013r.). Złe wyrównanie metaboliczne cukrzycy ma niewątpliwie niekorzystny wpływ na dalszy rozwój i postęp zmian miażdżycowych układu krążenia . W wykonanych dotychczas próbach w elektrokardiograficznej na szczycie wysiłku zasłabnięcie, próba dobutaminowa niediagnostyczna, nie uzyskano przyśpieszenia czynności serca.

Sąd w pełni zgadza się ze stanowiskiem biegłych wyrażonym w opiniach, które wydane zostały po przeprowadzeniu badania ubezpieczonej i analizie jej dokumentacji medycznej, w tym wyników badań dodatkowych. Opinie te są rzeczowo i logicznie uzasadnione.

Z powyższych opinii wynika, iż w stanie zdrowia ubezpieczonej nie nastąpiła poprawa powodująca odzyskanie pełnej zdolności do pracy.

Pozwany w piśmie procesowym z dnia 29 kwietnia 2013r. (k.74-75) nie zawarł zastrzeżeń do opinii biegłych. Wskazał jedynie na wyniki badań dodatkowych z 2007r. i z 2009r. Ponadto pozwany podniósł, że biegły kardiolog dysponował badaniem ECHO serca z 10/2012r., zaś internista stwierdził pogorszenie stanu zdrowia wymagające hospitalizacji. Pozwany uznał to za nową okoliczność i wniósł o poddanie ubezpieczonej weryfikacji orzeczniczej w ZUS.

Ubezpieczona zgodziła się ze stanowiskiem biegłych zawartym w opiniach.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - dalej: ustawa (t.j. Dz.U z 2009r. nr 153, poz. 1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieconemu, który spełnia łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub nie później niż 18 miesięcy od ich ustania.

Zgodnie zaś z treścią art. 12 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Sporna między stronami była ocena stanu zdrowia ubezpieczonej i jej zdolności do zatrudnienia.

Zdaniem Sądu sporządzone przez biegłych kardiologa i internistę opinie stanowią wystarczający materiał do oceny zdolności ubezpieczonej do pracy. Sąd w pełni podziela ich ustalenia i wnioski. Wyczerpująco zostały opisane stwierdzone u ubezpieczonej schorzenia i ich wpływ na zdolność do zatrudnienia, a opisany w opiniach stan przedmiotowy koresponduje z wnioskami ostatecznymi opinii.

Strony również nie zgłosiły zastrzeżeń do opinii tych biegłych, które to opinie mają zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Tym samym Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o poddanie ubezpieczonej weryfikacji orzeczniczej. W ocenie Sądu nowe wyniki badań dodatkowych nie zawsze muszą uzasadniać przekazanie sprawy do ponownej analizy przez pozwanego, gdyż w praktyce powodowałoby to przewlekłość postępowania i znaczne wydłużenie czasu oczekiwania stron na rozstrzygnięcie ich uprawnień. Ponadto Sąd rzadko wyrokuje w sprawach o rentę. Nowe wyniki badań potwierdzające stanowisko strony odwołującej się w ocenie Sądu mają wpływ przy orzekaniu o braku odpowiedzialności organu rentowego, ale nie uzasadniają każdorazowo przekazania sprawy pozwanemu.

Podkreślić należy, że z powodu cukrzycy, a z biegiem lat i kolejnych schorzeń, pozwany uznawał ubezpieczoną za niezdolną do pracy, zaś odmawiając prawa do renty w 2012r. nie wskazał na poprawę stanu zdrowia, a przepisy kpc, w tym art.232 kpc, zobowiązujące do udowodnienia okoliczności, z których strona wywodzi skutki prawne odnoszą się nie tylko do ubezpieczonych, ale i do organów rentowych.

Z powyższych ustaleń wynika, iż ubezpieczona utraciła w znacznym stopniu zdolność do pracy fizycznej i tym samym jest ona okresowo, częściowo niezdolna do pracy.

Sąd uznał ponadto, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nie ustalenie ostatecznej okoliczności niezbędnej do wydania zaskarżonej decyzji, stosownie do treści przepisu, art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, zgodnie, z którym, w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatecznej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za

nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

Przez wyjaśnienie „ostatniej niezbędnej okoliczności” należy rozumieć wyjaśnienie ostatniej okoliczności koniecznej do ustalenia istnienia prawa wnioskodawczyni do świadczenia.

W niniejszej sprawie organ rentowy wydał decyzję odmawiającą przyznania ubezpieczonej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w oparciu o stanowisko Komisji Lekarskiej ZUS wyrażone w orzeczeniu z dnia 17 lipca 2012r. Biegli wydający opinie w niniejszej sprawie dysponowali dodatkowymi wynikami badań, które pozwalały na pełną ocenę zdolności ubezpieczonej do pracy. Dlatego też organ rentowy – mimo nieprawidłowego orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, na którym oparto zaskarżoną decyzję - nie ponosi odpowiedzialność za nie ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Mając na względzie przedstawione wyżej okoliczności, Sąd na podstawie o art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. jak i cytowanych powyżej przepisów orzekł jak w sentencji.

SSO Maria Ołtarzewska